

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 6. januar 2021

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris besvarelse af spørgsmål nr. 479 (MOF alm. del) stillet den 9. december 2020 efter ønske fra Carl Valentin (SF).

Spørgsmål nr. 479

”Vil ministeren oplyse, hvordan de to forløb med henholdsvis projekt ”Lovkompas” og vedtagelse af en helt ny dyrevelfærdslov (L 80, folketingsåret 2019-20) relaterer sig til hinanden? Og kan ministeren bekræfte, at en teknokratisk strukturændring af regelsættet er underordnet gennemførelse af principperne i den nye dyrevelfærdslovs formålsbestemmelse?”

Svar

Jeg kan oplyse, at daværende miljø- og fødevareminister Esben Lunde Larsen i juni 2016 nedsatte en ekstern ekspertgruppe vedrørende modernisering af lovgivningen på dyrevelfærdsområdet med henblik på at udarbejde et forslag til en fremtidig regelstruktur på dyrevelfærdsområdet.

Ekspertgruppens arbejde foregik i kontekst af det daværende Miljø- og Fødevareministeriums arbejde om den samlede lovstruktur – kaldet Lovkompas II – hvor et ekspertpanel var nedsat til at vurdere ministeriets forslag til en model for en fremtidig struktur for miljø- og fødevarerlovgevingen. På baggrund af ekspertpanelets og ekspertgruppens anbefalinger udarbejdede ministeriet en model for en ny lovstruktur på dyrevelfærdsområdet, herunder lovforslaget til den nye dyrevelfærdslov.

Hovedformålet med den nye dyrevelfærdslov har været at forenkle lovgivningsstrukturen på dyrevelfærdsområdet, så reguleringen bliver mere overskuelig og brugervenlig i praksis. Hermed er det nemmere for landmænd og andre at få overblik over de regler, som har betydning for, at dyrene trives og har det godt.

De nye bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af den nye dyrevelfærdslov, afspejler derfor, at der i første omgang er tale om en strukturændring af regelområdet, hvormed der primært er sket en videreførelse af de eksisterende regler. Dette er også nøje beskrevet i lovbemærkningerne til dyrevelfærdsloven og lovens øvrige forarbejder.

Den nye dyrevelfærdslov er en rammelov for langt størstedelen af dyrevelfærdsområdet, og lovens formålsbestemmelse er den overordnede ramme for de emner, som loven og de regler, som udstedes i medfør heraf, skal administreres og fortolkes i overensstemmelse med. Den nye regelstruktur, som gennemføres med den nye dyrevelfærdslov og de bekendtgørelser, som er udstedt i medfør heraf, er en forudsætning for og udgør fundamentet for, at der fremadrettet kan ske indholdsmæssige ændringer i bekendtgørelsesform på en hurtigere og mere fleksibel måde, så reglerne om dyrevelfærd løbende kan tilpasses og afspejle den nyeste viden og den verden, vi lever i, til gavn for både dyr og brugere.

Struktur og materielt indhold er to forskellige opgaver, men strukturændringen er en vigtig forudsætning for løbende at tilpasse reglerne inden for de rammer og principper, som fremgår af dyrevelfærdslovens formålsbestemmelse, og det bliver inden for disse strukturelle rammer, at fremtidige indholdsmæssige ændringer til dyrevelfærdslovgivningen vil kunne fastsættes.

Rasmus Prehn

/

Paolo Drostby